

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 8 Δεκεμβρίου.

Ἐπρόβληθη νὰ διορισθῇ μία Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ παραλαμβάνῃ τὰ ὅσα χρήματα θέλουσιν εἰσφέρει οἱ πολῖται διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ Μεσολογίου ἀπὸ ἐκούσιον προαίρεσιν. Ἡ πρότασις ἐνεκρίθη, καὶ ἐδιωρίσθησαν οἱ Βουλευταὶ Κύριοι Ἰωάν. Χ. Πέτρου, Εὐγένιος Σταυρόπουλος καὶ Νικόλαος Γκίκας. Ἐστάλη δὲ καὶ Προβούλευμα πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν εἰσποιητικὸν περὶ τούτου.

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 15,356, ἀπεκριτικὸν ὅτι μὲ μεγάλην τοῦ εὐχαρίστησιν εἶδε τὸν κατάλογον τῆς γενναίας συνεισφορᾶς τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος ὅτι ἀμέσως ἀνήγγειλε καὶ πρὸς τοὺς σημειωθέντας εὐκαταστάτους, διὰ νὰ μετρήσῃ τὴν διορισθεῖσαν παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ συνεισφορὰν καὶ ὅτι ἐνήργησε καὶ τὴν συνεισφορὰν τῶν ἰδίων μελῶν του, τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν διαφόρων ὑπαλλήλων, συμποσομένην εἰς γρόσ. 42,200, κατὰ τὸν ἐγκλειστον κατάλογον· ἐξέδωκε δὲ καὶ τὴν προβληθεῖσαν προκήρυξιν, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ προσκαλεῖ καὶ τὸ Βουλευτικὸν νὰ διορίσῃ τὴν ἐπιτροπὴν, νὰ παραλαμβάνῃ τὰ παρὰ τῶν πολιτῶν προσφερόμενα χρήματα. Ταυτοχρόνως ἀνεγνώσθη καὶ ὁ ἐγκλειστος κατάλογος καὶ ἐπειδὴ ἡ συνεισφορὰ μερικῶν δὲν ἐφάνη ἀνάλογος τῆς καταστάσεώς των, ἐστάλησαν εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν οἱ Βουλευταὶ Κύριοι Ἐμ. Ἀντωνιάδης καὶ Παναγιώτης Παπ. Γεωργόπουλος, διὰ νὰ ἀναγγείλῃσι τοῦτο πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν, καὶ νὰ τοὺς παρακινήσῃ νὰ καταβάλωσιν ἀναλόγως εἰς αὐτὴν τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος.

Ἐπρόβληθη νὰ προστεθῇ ἀκόμη ἓν μέλος εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἐράνου τῶν πολιτῶν ἐπιτροπὴν, καὶ νὰ γένῃ δεύτερος ἔρανος ἀπὸ τοὺς εὐκαταστάτους ἐμπόρους διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας ἐκπλείσεως τοῦ στόλου· νὰ συναχθῇ δὲ ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ ἐδιωρίσθη ὁ Βουλευτὴς Κύριος Μ. Ἰατρός.

Ἐπέστρεψεν ἡ εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν σταλεῖσα ἐ-

πιτροπὴ, καὶ ἀνέφερεν ὅτι τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐνασχολεῖται εἰς τὴν σύναξιν τῶν καταγραφέντων ἀπὸ τοὺς ὑπουργοῦς του καὶ ὑπαλλήλους χρημάτων, καὶ προβάλλει νὰ γένῃ ἀπὸ τὸ Βουλευτικὸν σῶμα ἡ ἀνάλογος αὐξήσις εἰς ὅσα ὀνόματα ἐγκρίνει τοῦ καταλόγου, καὶ νὰ ἐπιστραφῇ πάλιν ὁ κατάλογος εἰς αὐτό.

Ἀνεγνώσθη ὁ κατάλογος τῆς συνεισφορᾶς τῶν Ἐκτελεστῶν, τῶν ὑπουργῶν καὶ ὑπαλλήλων, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγένετο ἡ ἀνάλογος προσθήκη εἰς μερικὰ τῶν καταγεγραμμένων ὀνομάτων καὶ ἐπεστράφη εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν, διὰ νὰ συναχθῶσι καὶ τὰ προστεθέντα.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Οἱ εἰς Γαστούνην καὶ Πύργον προχωρήσαντες ἔχθροὶ περιφέρονται εἰς τὰ χωρία τοῦ κάμπου καίοντες καὶ λεηλατοῦντες, πλὴν ὅχι ἀκωλύτως καὶ ἀτιμωρήτως. Οἱ κάτοικοι τῆς Γαστούνης ἔδειξαν καὶ ἄλλοτε θάρρος καὶ ἀνδρείαν, καὶ οὔτε τὰρ ἐδειλίασαν καὶ ὅσας ἐκινήθη ἐναντίον των ὁ ἔχθρος, δὲν ἔμεινε παραπονημένος, ὅτι δὲν εὕρισκε ἀντίστασιν. Οἱ εἰς Σκαφιδίαν εὐρισκόμενοι Ἕλληνες ὑπὸ τὸν γενναῖον Γεωργίου Μήττην ἀντέχουσιν εἰς τὸν ἐχθρὸν κατ' ἀνδρας Ἕλληνας, καὶ οἱ ἐν Χλουμουτζίῳ δὲν καταδέχονται νὰ φαίνωνται κατώτεροι τῶν ἄλλων ἀδελφῶν των. Τὴν 3 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ὑπῆγαν οἱ ἔχθροὶ ἐναντίον τῶν εἰς Σκαφιδίαν καὶ ἐπολέμησαν, ἀλλ' ἐφονεύθησαν 100 ἐξ αὐτῶν, καὶ μόνον 3 ἐκ τῶν Ἑλλήνων, οἱ τινες ἔκαμαν καὶ ἀρκετὰ λάφυρα. Οἱ αὐτοὶ ἔχθροὶ ὑπῆγαν ἔπειτα εἰς τὸ Φραγκοπήδημα, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἡμέτεροι ἦσαν ὀλίγοι, ἠναγκάσθησαν νὰ ἀποχωρήσωσιν εἰς τὸ Πήδημα τοῦ Φράγκου, ὅπου καὶ ἐπολέμησαν· ἐφονεύθησαν δὲ 3 ἐξ αὐτῶν, καὶ 2 ἐκ τῶν ἐχθρῶν. Τὴν δευτέραν ἡμέραν ὑπῆγαν διὰ νυκτὸς οἱ ἔχθροὶ ἐναντίον τῶν ἡμετέρων, τοὺς ὁποίους καὶ ἐκλείσαν· ἐγένετο πόλεμος, καθ' ὃν ἐφονεύθη εἰς ἓκ τῶν ἡμετέρων καὶ εἰς ἐποληγῶν, ἐκ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἐφονεύθησαν 34. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, 3 τοῦ μηνὸς τούτου, ὑπῆγαν ἕως 2000 ἔχθροὶ εἰς τὸ Πυργί, ὅπου ἐφόνευσαν 3 ἐκ τῶν ἡμετέρων, καὶ ἔκαυσαν μίαν γαῖταν Ζακυνθίαν, φονεύσαντες καὶ τοὺς ναῖτας.

Ἀρ' οὐ οἱ ἐχθροὶ εὐρήκαν γενναίαν ἀντίστασιν, ὅπου δὲν ἤλπιζαν νὰ εὐρωσιν ὄχι μόνον γενναίαν, ἀλλ' οὐδεμίαν, καὶ ἐκτυπήθησαν καὶ εἰς διάφορα ἄλλα μέρη, ἐσυνάχθησαν ὅλοι περὶ τὰς 6000 εἰς Γαστούνην καὶ τὰ περὶξ. Ὁ στρατηγὸς Χρῦσανθος Σισίνης, εὐρισκόμενος περὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα, εἰδοποίησε, νὰ ὑπάγῃσι καὶ ἄλλα στρατεύματα πρὸς αὐτὸν, ὑποπευόμενος μὴ κινήσῃσι κατ' αὐτοῦ οἱ ἐχθροὶ, καὶ ἀμέσως ἐκίνησαν 1500 ὑπὸ τοὺς στρατηγοὺς Δημήτριον Δελιγιάννην καὶ Δημήτριον Πλαπούταν.

Ὁ ἐχθρὸς τὴν φορὰν ταύτην ἠθέλησε νὰ μεταχειρισθῇ καὶ ἄλλα ὅπλα. Δύο γράμματα ἐστάλησαν πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἡλείας, τὸ μὲν ἀπὸ μέρους αὐτοῦ τοῦ Ἰμπραήμη, τὸ δὲ τοῦ Φεζουλάγα, προσκλητικὰ εἰς προσκύνησιν ἢ τοῦ ὑποταγῆν, καὶ οἱ δύο Κύριοι μεταχειρίζονται τιαύτην γλῶσσαν εἰς τὰ γράμματα αὐτὰ, ὥστε δείχνουσιν ὅτι οὔτε φρονιμώτεροι ἔγιναν, οὔτε τὴν ἀπόφασιν τῶν Ἑλλήνων ἐγνώρισαν ἀκόμη, καὶ ἐν ᾧ πέντε ἡδὴ χρόνους πολεμοῦσι πρὸς αὐτοὺς. Ἡ πρὸς τοὺς Τούρκους ἐξ ἀνάγκης ὑποταγὴ τῶν Ἑλλήνων ἔπαυσε κατὰ τὸ 1821 ἔτος τὴν 25 τοῦ Μαρτίου· ἔκτοτε ἀρχεται νέα ἐποχὴ διὰ τοὺς Ἕλληνας, ἐποχὴ ἐλευθερίας, τῆς ὁποίας ἐστεροῦντο τόσους αἰῶνας· καὶ οἱ Τούρκοι, προσκαλοῦντες αὐτοὺς ἐκ νέου εἰς ὑποταγὴν, τοὺς προσκαλοῦσιν εἰς δουλείαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπεφάσισαν διὰ τῶν ὅπλων νὰ ἐλευθερωθῶσι· τοὺς προσκαλοῦσιν εἰς τὰ δεσμὰ, τὰ ὁποῖα μόλις ἐσύτριναν. Ἐλευθερία ἢ θάνατος εἶπαν οἱ Ἕλληνες, ὅταν ἀπεφάσισαν νὰ ἐγειρῶσιν ὅπλα κατὰ τῶν τυράννων τῶν· ἐλευθερία ἢ θάνατος λέγουσι καὶ τώρα, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ σύνθεμά των. Ἡξευραν ὅτι χωρὶς μεγάλων θυσιῶν ἐλευθερία δὲν ἀποκτᾶται· καὶ ὅσα ἔπαθον καὶ πάσχουσι κακὰ εἰς οὐδὲν λογίζονται ὡς πρὸς τὸ θεῖον τῆς ἐλευθερίας δῶρον. Εἰς τὰ ὄρη, εἰς τὰ δάση, εἰς τὰ σπήλαια καταφεύγοντες οἱ Ἕλληνες ἐλευθερίαν φωνάζουσιν, ἐλευθερίαν, καὶ μάρτυς αὐτὸς ὁ Ἰμπραήμης, ὅστις ἐτόλμησε νὰ τοὺς προσκαλέσῃ εἰς ὑποταγὴν, ἀρ' οὐ ἐπληροφόρηθη πραγματικῶς, ὅτι πρέπει νὰ ἀπελπισθῇ, ὅτι θέλει ὑποτάξῃ τὴν Πελοπόννησον κατοικημένην. Καὶ δὲν ἐντρέπεται ὁ βάρδαρος νὰ λέγῃ “Δὲν ἦλθα εἰς τὸν Μωρέαν νὰ χαλάσω· ἦλθα νὰ φκιάσω τὸν κόσμον,, ἐν ᾧ ἡξεύρει ὅσα ἔπραξε κακὰ.” Ἐκαυσεν, ἔθυσεν, ἀπώλεσεν. Οὕτως πράττει ὅστις θέλει νὰ φκιάσῃ, καὶ ὄχι νὰ χαλάσῃ! Καὶ ἂν τὸ φκιάσιμον τοῦ Ἰμπραήμη εἶναι τιοῦτον, τὸ χάλασμά του ὁποῖον θέλει εἶναι; Πλὴν ἂς ἐξακολουθῇ νὰ φκιάσῃ τὸν Μωρέαν, καὶ ἂς μὴ προσκαλῇ τοὺς Πελοποννησίους εἰς ὑποταγὴν, διότι εἰς μάτην τοὺς προσκαλεῖ. Αὕτη εἶναι ἡ ἀπόκρισις, τὴν ὁποίαν ζητεῖ νὰ λάβῃ εἰς τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας, καθὼς καὶ τὴν ἔλαβε παρ' ἐκείνων, πρὸς οὓς ἔπεμψε τὰ προσκλητικὰ γράμματα. Οἱ γενναῖοι κάτοικοι τῆς Ἡλείας, πέμποντες τὰ γράμματα ταῦτα πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἄλλο δὲν ζητοῦσιν εἰμὴ πολεμεῖν. Τόσον φροντίζουν περὶ ὑποταγῆς εἰς τὸν Ἰμπραήμην!

— Οἱ ἐκ τῶν φρουρίων τῆς Μεσσηνίας ἐξεληθέντες

ἐχθροὶ ἐπέστρεψαν πάλιν εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἄλλην ζημίαν δὲν ἐπροξένησαν, εἰμὴ ὅτι ἐλαφυραγώγησαν πρόβατα, αἰγίδια καὶ ἄλλα ζῶα. Ὅσοι ἡμέτεροι εὐρέθησαν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἔδραμον ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ, τὸν ἐκτύπησαν, ἐπῆραν ἱκανὰ φορτώματα καὶ 2000 βουκλήματα. Μετὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν ὅσα ἄλλα στρατεύματα ἔδραμον εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ συνάγονται ἤδη ὅπου ἐξ ἀρχῆς διετάχθησαν παρὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Θ. Κολοκοτρώνη.

— Προχθὲς ἐλάδουμεν γράμματα ἀπὸ Μεσολογίου ἀπὸ 27 τοῦ παρελθόντος μηνός, ἐξ ὧν μαυθάνομεν ὅτι ἡ ἐκεῖ φρουρὰ καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ στόλου δὲν ἐδειλίασε διόλου, ἀλλὰ σώζει τὰ αὐτὰ γενναῖα φρονήματα, ὡς καὶ πρότερον· καὶ ἂν τῷ περὶ τὴν ἐκείσε καὶ ὁ Ἰμπραήμης, ὡς κηρύττεται, θέλει πᾶθει καὶ αὐτὸς ὅ,τι καὶ ὁ Κιουταχῆς, καὶ μάλιστα ἂν ἐν καιρῷ προφθάσῃ καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στόλος εἰς βοήθειαν τοῦ Μεσολογίου, ὡς καὶ ἐλπίζομεν. Ἐν τούτῳ ὁ Κιουταχῆς δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ πυροβολῇ τὸ Μεσολόγιον, πλὴν καὶ ἀντιπυροβολεῖται.

— Εἰς τὸν 95 Ἀριθ. τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν ἀπὸ 25 Νοεμβρίου ἀναγινώσκουμεν περιστατικὴν περιγραφὴν τῆς κατὰ τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ μηνός γενομένης ναυμαχίας, ἐκ τῆς ὁποίας ἐκδίδομεν τὸ ἀκόλουθον περιέργον ἀπόσπασμα: “Ἡ μάχη ἐπεκράτησε μὲ πεισματικὸν τρόπον ὑπὲρ τὰς τέσσαρας ὥρας. Ἡ ναυαρχὴς τῶν βαρβάρων περιστρεφθεῖσα πολλάκις, κανονοβολοῦσα καὶ ἀπὸ τὰς τέσσαρας σειρὰς τῆς ἐστερήθη τὸν ἀνεμον. Μετ' οὐ πολὺ εὐρέθησαν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν καὶ οἱ δύο ἀντιμαχόμενοι στόλοι. Τότε λοιπὸν τὸ πείσμα τῆς μάχης ἐπηύξησεν ἔτι μᾶλλον· τότε καὶ μία μικρὰ παρευρεθείσα ἐκεῖ ἐλληνικὴ πᾶσσαρα τοῦ μοιράρχου Κ. Κ. Τρικούπη, πλησιάσασα ἄρχιζε νὰ κανονοβολῇ γενναίως τὴν πύρρην τῆς ἐχθρικής ναυαρχίδος, ἥτις ἀμέσως ὑφώνει σημεῖα, καὶ ὅλα τὰ ἀκάτια ἔσπευσαν καὶ τὴν ἐτράβησαν ἀπὸ τὴν σειρὰν τῆς μάχης.” Ἡ ναυαρχὴς τῶν βαρβάρων μάχεται μὲ μίαν μικρὰν ἐλληνικὴν πᾶσσαραν! Ἰδοὺ ὁ ἐχθρικός στόλος! Ἰδοὺ ὁ ναύαρχος τοῦ Σουλτάνου!

— Εἰς τὴν Ἀγγλικὴν φρεγάταν Cambriaⁿ ἀπέθανεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν αὐτῇ ξυλουργῶν, Κύριος Ροδέρτος Σεοδίγ. Ὁ Κ. Ἀμιλτων, διοικητὴς τῆς φρεγάτας, ἐζήτησε τὴν ἀδειαν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, νὰ θάψῃ τὸν ἀποθανόντα μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης τάξεως καὶ παρατάξεως, καὶ τὴν ἔλαβε. Τὴν 13 τοῦ μηνός τούτου, περὶ τὴν 10 ὥραν τῆς ἡμέρας, πολλαὶ βάρκαι συνοδεύουσιν τὸ λείψανον ἄραξαν εἰς τὴν σκάλαν τῆς πόλεως μας. Ἡ πομπὴ ἔγινε διὰ τῆς πόλεως εἰς τὸ κοιμητήριον. Πολλοὶ ἀξιωματικοί, ὀλίγοι στρατιῶται, ἄλλοι ἄνθρωποι, καὶ ἡ μουσικὴ τῆς φρεγάτας ἐσυνόδουν τὸ λείψανον. Τὸ τακτικὸν μας στράτευμα, θέλον νὰ τιμήσῃ τὸν ἀποθανόντα, ἐδιώρισεν ἓνα λόχον, τὸν λόχον τῶν εὐζώνων, νὰ συνοδεύσῃ τὸ λείψανον. Οἱ ἀξιωματικοὶ Ἀγγλοὶ εὐχαρίστησαν τὸν ταγματάρχην τοῦ ἐδῶ ἐλληνικοῦ τακτικοῦ τάγματος, Κύριον Ἀδάτην, διὰ τὴν δειχθεῖσαν τιμὴν ταύτην, ὅστις ἀποκρινόμενος εἶπεν,

ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ὀφειλόμενον τοῦ τακτικοῦ πρὸς τακτικὸν ἡλικὸν χρέος.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε!

Ὅσον μεγάλοι καὶ ἀνέλπιστοι ἐφάνησαν οἱ ἐφετεινοὶ ἀγῶνες τῶν ὅσων ἐκλείσθησαν εἰς Μεσολόγι πατριωτῶν, τόσον μεγάλη καὶ ἀνέλπιστος ἐφάνη, καὶ ὁλονένα φαίνεται, καὶ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ἀδυσπαήτου πολιορκητοῦ αὐτῆς τῆς πόλεως τοῦ Κιουταχῆ· καὶ ἂν πάντοτε ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ἡ νίκη ἐπεφάνωσεν τὰ ἔργα τῶν ἀθλητῶν τῆς πίστεως καὶ πατριῶς, πρὶν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ ἀπελπισία (ἂν θέλωμεν νομολογήσωμεν τὴν ἀλήθειαν) δὲν εἰσχώρησεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς δεινῆς ἐκείνης πολιορκίας. Χιλιάδες ἐχθρικά σφάγια ἔπεσαν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο· χιλιάδες πολεμιστὰι ἐλειποτάκτησαν· κίνδυνος μέγας ἐπαρρησιάσθη πολλάκις εἰς τὸν πολιορκητὴν ἐχθρὸν, περικυκλούμενον ἀπὸ ἐλληνικὰ στρατόπεδα, καὶ φοβούμενον δικαίως, μὴ στερηθῇ καὶ τὰς ἀναγκαίας τροφάς του· ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἠθέλησε νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸ τολμηρὸν του ἐπιχειρήμα. Μεσολόγι ἡ θάνατος τὸν εἶπεν ὁ Σουλτάνος, ὅταν τὸν ἀνόμασε Ῥούμελ-βαλεσῆ· αὐτοὺς τοὺς λόγους, Μεσολόγι ἡ θάνατος, ἐπαναλαμβάνει καὶ ὁ ἴδιος καθ' ἡμέραν. Τοιοῦτος εἶναι ὁ ἐφετεινὸς πολιορκητὴς τοῦ Μεσολογίου· καθὼς παρομοίᾳ ἐλληνικῇ ἀνδρείᾳ, οὕτως καὶ παρόμοιος ἐχθρὸς δὲν ἐφάνησαν ἀκόμη ἕως σήμερον εἰς τὴν ἐπανάστασίν μας, καὶ ἡ ἱστορία αὐτῆς τῆς πολιορκίας θέλει εἶναι τὸ ἀριστεύρημα μεταξὺ ὅλων τῶν κατὰ ξηρὰν πολεμικῶν πράξεων καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων εἰς ὅλον τὸ διάστημα τοῦ μεγάλου τούτου ἀγῶνος· ἀλλὰ δύο κράτη τὴν σήμερον, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Αἰγύπτου, (λέγω δὲ δύο κράτη, ἐπειδὴ ὡς διακεκριμένα κράτη τὰ θεωρῶ) στέλλουν πάλιν τοὺς πολυαριθμοὺς καὶ τρομεροὺς στόλους των ἐναντίον τοῦ Μεσολογίου. Δύο δελφία ῥάζα, δώδεκα φρεγάται, δεκαοκτὼ κροσέται, ἄλλα διαφόρου εἶδους καὶ μεγέθους πλεούμενα, ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν τὸν ἀριθμὸν, φαίνονται ὡς τόσοι δαίμονες τοῦ ὁλέθρου εἰς τὰ παράλια τῆς Αἰτωλίας. Ἡ πολυνέδεξος μόνον ναυτικὴ μοῖρα τῆς Ὑδρας, εἰς εἰκοσιπέντε μόνον δικάταρτα συνισταμένη, ἔτρεξε νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν δεινοπαθὴ πόλιν τοῦ Μεσολογίου, τὴν ὁποίαν καὶ πρὸ ὀλίγων μηνῶν εὐτυχῶς ὑπερασπίσθη. Οἱ θαλασσινοὶ αὐτοὶ, τραμένοι ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς πατρίδος, καὶ ἀναμμένοι ἀπὸ τὴν φλόγα τοῦ πολέμου, ἔχοντες καὶ ἄξιον ὀνηγὸν, τὸν Νέλσονα τῆς Ἑλλάδος, δὲν συλλογίζονται οὔτε τὴν ἐλιγότητα οὔτε τὴν ἀδυναμίαν των. Πέντε φοραῖς ναυμαχοῦν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο μετὸν ἐχθρὸν, καὶ πέντε φοραῖς ὁ ἐχθρὸς φεύγει, καὶ οὕτως ἡ ἀφοβία τῶν θαλασσινῶν ἡρώων τῆς Ὑδρας ἐφιδιάζει πρὸς καιρὸν μὲ τροφάς τὸ πολυπαθὲς Μεσολόγι, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ ναυτικὴ αὐτὴ μοῖρα ἀναχωρεῖ, στερημένη καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα. Νῦν μόνον ἡμπορεῖ νὰ φαντασθῇ, καὶ ὅχι γλῶσσα νὰ διηγηθῇ τὴν κατάττασιν τῶν εἰς Μεσολόγι. Ἡ πόλις αὕτη πολιορκεῖται ὀκτὲ μῆνας· εἰ πολιορκούμενοι οἱ ἴδιοι μὲ τὸ ἓνα χεῖρ κρατοῦν τὸ ταυφέκι, καὶ μὲ τὸ ἄλλο τὸ ἔλαπι καὶ τὸ φτυάρι· ζοῦν ὑποκάτω εἰς καλύδας, ἀπὸ τὰ ἱ-

διά των χεῖρα στημένας· στεροῦνται πολλάκις καὶ αὐτὸν τὸν ἐπιούσιον ἄρτον· πίνουσι νερόν, τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν ἐχρησίμευσεν εἰς πόσιν· ἀγρυπνοῦν πάντοτε τὸ περισσότερον μέρος τῆς νυκτός, πολλάκις καὶ ὅλην τὴν νύκτα, ὑποπτευόμενοι τὸ ἀγρυπνῶν μάτι τοῦ ἐχθροῦ· γυμνοὶ καὶ ἀνυπόδετοι περιπατοῦν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν δριμύτητα τοῦ χειμῶνος, καὶ ἠθελε καθεὶς τοὺς ἀποστραφῇ, βλέπωντάς τους τόσον ῥυπαροὺς καὶ δυσώδεις, ἂν αὐτὰ τὰ κατεσχισμένα ἀπὸ τὴν πολιορκίαν φορέματα δὲν τὰ ἔδλεπε τρυπημένα ἀπὸ τὰ ἐχθρικά βόλια, καὶ σημαδευμένα ἀπὸ μαρτυρικὰ αἵματα. Καὶ εἶναι ἱστορικῆς σημειώσεως ἄξιον ὅτι, ἐν ᾧ ἀναχωροῦσαν ἐσχάτως τὰ καράδιά μας ἀπὸ τὰ παράλια των οἱ ἐν Μεσολογίῳ ἔγραφαν ὅχι ἀπαιτοῦντες (ὡς βλέπομεν ἄλλους εἰς τὴν ὥραν τοῦ κινδύνου) μισθοὺς καὶ σιτηρέσια, τῶν ὁποίων στεροῦνται τόσους μῆνας, ἀλλὰ ψωμί καὶ μπαροῦτι, μόνον ψωμί καὶ μπαροῦτι. Ἀπὸ τοιούτους ἄνδρας τί δὲν ἡμπορεῖ ἡ πατρίς νὰ ἐλπίσῃ; Ἀλλ' αὐτοὶ τὴν σήμερον πολιορκοῦνται στενὰ καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, καὶ αἱ χρεῖαι τῆς φύσεως δὲν νικοῦνται ἀπὸ τὴν ἀνδρείαν. Δὸς εἰς αὐτοὺς τροφάς καὶ πολεμεφόδια, καὶ τότε τοὺς ἀξίζει ἡ ἀνδρεία. Ἀλλὰ διὰ νὰ κατορθωθῇ τοῦτο, καὶ νὰ μὴ χαθῇ ὁ καρπὸς τῶν καὶ τόσων ἀγώνων, χρειάζεται νὰ παρρησιασθῇ ἐκεῖ ναυτικὴ δύναμις· καὶ διὰ νὰ παρρησιασθῇ ἐκεῖ ναυτικὴ δύναμις χρειάζεται πόρος χρηματικὸς, σταθερὸς καὶ πλούσιος. Δόξα καὶ ἔπαινος εἰς ὅσους ἐφρόντισαν καὶ ἀνοίχθη μετὰ τὴν ἐκποίησιν ἐθνικῶν κτιρίων πόρος μόνιμος καὶ ἱκανὸς εἰς χρῆσιν τοῦ τακτικοῦ μας, τῆς ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἐλπίδος μας. Ἄν παρόμοιος ἦτον δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ καὶ διὰ τὸ ναυτικόν, τί εἶχε πλέον ἢ Ἑλλάς νὰ φοβηθῇ; Ἀλλὰ ποῦ νὰ εὑρεθῇ αὐτὸς ὁ πόρος; Ἡ πατριωτικὴ καταβολὴ τῶν μελῶν τῶν δύο διοικητικῶν τῆς Ἑλλάδος σωμάτων, καὶ ἡ τῶν ἐκτὸς αὐτῶν συνδρομὴ ἐθεράπευσαν τὴν κατεπεύγουσαν σημερινὴν ἀνάγκην τῆς ναυτικῆς μοῖρας τῆς Ὑδρας, ἡ ὁποία σήμερον ἡ αὔριον ἐκπλέει· ἀλλ' εἰς τὸ μέλλον ὁ στόλος μας πάλιν ἀπρημέθευτος, καὶ πάλιν τὸ ἔθνος ἐκτίθεται εἰς κίνδυνον. Δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἔγινε καὶ εἰς τὸ Βουλευτικὸν τὸ περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῆς γῆς πρόβλημα, τὸ ὁποῖον, ὡς πρόβλημα πολλὰ οὐσιῶδες, ἔμεινε νὰ ἐξετασθῇ. Βλέπω καὶ ἐγὼ μεγάλας καὶ, διὰ νὰ εἰπῶ καλῆτερα, ἀνίκητους εἰς τοῦτο δυσκολίας. Βλέπω ὅτι ἡ ἐκποίησις ἐθνικῆς γῆς ἀπαγορεύεται ῥητῶς ἀπὸ τὴν ἐν Ἀστρεὶ ἐθνικὴν συνέλευσιν. Ὅθεν ὁ, τι ἐμποδίζει τὸ ἔθνος, δὲν ἡμπορεῖ ἡ Διοίκησις νὰ συγχωρήσῃ. Ἐχω πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς καταχρήσεις, ὅσαι κίνδυνος εἶναι νὰ πηγάσουν ἐντεῦθεν, καὶ νὰ φέρουν τὸ ἔθνος εἰς κίνδυνον μεγαλῆτερον ἀπὸ ἐκείνον, ὅπου θέλει σήμερον νὰ ἀπαντήσῃ. Παραδέλω τόσας ἄλλας δυσκολίας, ὅχι ὅτι τὰς νομίζω ὀλιγώτερον δεινὰς, ἀλλ' ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις μόνον ρίπτει τὴν πρότασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀντ' κεῖται φανερά ἡ νομιμότης. Αὕτη ἡ νομιμότης διὰ νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τὴν χρεῖαν τοῦ ἔθνους, ἡ σωτηρία τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ πάσης ἄλλης νομιμότητος νομιμότης, μετέτρεψε τὸ πρόβλημα τῆς ἐκποιήσεως εἰς ὑποθήκην ἐθνικῆς γῆς. Τοῦτο τῶντι δὲν εἶναι ἐναντίον τοῦ νόμου· μάλιστα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔδανείσθη ἐξωτερικῶς ἕως σήμερον τὸ ἔθνος· ἀλλὰ διὰ νὰ κατορθωθῇ, καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὰς χρεῖας τοῦ ἔθνους, πρέπει νὰ

παρήχθισις εἰς τοὺς δανειστὰς ἀσφάλειαν καὶ κέρδος ἀνά-
λογον μὲν τὰς ἐπικινδύνους περιστάσεις μας· πρέπει νὰ λεί-
ψῃ καὶ ἡ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἀναλογία τῆς ὑποθήκης· ἐπεὶ δὲ
εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος μόνῃ ἡ ἀναλο-
γία ἀρκεῖ, διὰ νὰ μὴν ἐνεργηθῇ τὸ σωτηριῶδες τοῦτο σχέδιον·
πρὸ πάντων δὲ πρέπει νὰ λειψῇ ἡ σμικροπρέπεια ὅσων ἐκ-
λαμβάνουν τὰ πολιτικὰ ὡς ἐμπορικὰ, καὶ μετροῦν μὲ τὴν
πῆχυν, ἢ ζυγιάζουν μὲ τὸ δράμι τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους.
Τὸ πᾶν δὲ ἐμὲ εἶναι ἡ πολιτικὴ μας ὑπάρξις, καὶ ὡς τίποτε
λογαριάζω τὴν χρηματικὴν ζημίαν, φθάνει νὰ κατορθωθῇ τὸ
μέγα τῆς Ἑλλάδος σκοπούμενον. Σύμφωνα λοιπὸν καὶ ἐγὼ
μὲ τοὺς θέλοντας τὴν ὑποθήκην, προσάλλω διὰ σοῦ, Κύριε
Συντάκτα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, εἰς τοὺς
σεβαστοὺς Βουλευτὰς τὸ ἀκόλουθον περὶ ὑποθήκης σχέδιόν
μου, ὑπαγορευμένον ἀπὸ τὰς περιστάσεις καὶ τὸ συμφέρον
τοῦ ἔθνους. Ἐπιθυμῶ, οἱ σεβαστοὶ Βουλευταὶ νὰ τὸ σκε-
φθῶν, ἂν ἡ σωτηρία τοῦ ἔθνους ἀπαιτῇ τὴν ὑποθήκην, ὅθεν
γρέμεται ἡ ὑπάρξις τοῦ ναυτικοῦ μας, ἤγουν ἡ ὑπάρξις τοῦ
ἔθνους μας, ἐπεὶ δὲ χωρὶς ναυτικόν, ἔθνος δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑ-
πάρξῃ. Ἰδοὺ τὸ σχέδιον:

« Νὰ ἀνοιχθῇ δάνειον ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος διὰ 4,000,000
γρόσια. Αὐτὸ τὸ δάνειον νὰ ἀσφαλισθῇ μὲ ὑποθήκην ἐθνι-
κῶν κτημάτων ὅποιονδήποτε εἶδους. Ἡ ὑποθήκη αὐτῶν τῶν
ἐθνικῶν κτημάτων νὰ ἐνεργηθῇ εἰς ὅποιον μέρος τῆς ἐπι-
κρατείας ἢ περιστάσις συγχωρεῖ, καὶ εὐκολύνεται τὸ δά-
νειον. Νὰ προσδιορισθῇ ὁ καιρὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ δα-
νείου. Ἡ ὑποθήκη τοῦ κτήματος νὰ γίνεταί κατὰ τὸν ἀ-
κάλουθεν τρόπον: Νὰ ἐκτιμᾶται τὸ κτῆμα· νὰ προκηρύτ-
τεται δέκα ἡμέρας, καὶ ἡ χρηματικὴ ἐκτίμησις του νὰ
διαλαλῇται δημοσίως τὰς τελευταίας τρεῖς ἡμέρας κατὰ
συνέχειαν εἰς τὸ πολυανθρωπότερον μέρος τῆς καθέδρας
τῆς Διοικήσεως· τὸ κτῆμα νὰ δίδεται εἰς ὑποθήκην εἰς ὅ-
ποιον ἤθελε προσφέρει τὴν μεγαλητέραν τιμὴν· καὶ ἀφ' ἧς
ῥας ἀποφασισθῇ εἰς τίνα τὸ κτῆμα, ὁ λαβὼν αὐτὸ εἰς
ὑποθήκην νὰ ἀπολαμβάνῃ ἀντὶ διαφύρου τοὺς καρποὺς τοῦ
κτηματος, πληρόνων πάντοτε τὸ νόμιμον εἰς τὴν Διοίκη-
σιν δόσιμον· εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς προσδιορισμένης διο-
ρίας, τὸ ἔθνος ἔμπορεῖ νὰ λαμβάνῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν του
τὸ εἰς ὑποθήκην δοθέν κτῆμα, ἂν ἤθελε πληρώσει εἰς τὸν
εἰς ὑποθήκην ἔχοντα αὐτὸ σῶαν τὴν ποσότητα τῆς γενο-
μένης, ἐν ᾧ ἐδιαλαλήθη, χρηματικῆς ἐκτίμησης· εἰδὲ
καὶ ὁ δανειστὴς δὲν ἤθελε πληρωθῇ ἀπὸ τὸ ἔθνος κατὰ τὸν
ἄνωτέρω τρόπον, νὰ νομίζεται μετὰ τὴν διορίαν αὐτὸ τὸ
ὅποιονδήποτε ὑποστατικόν, ἰδιοκτησίᾳ τοῦ δανειστοῦ. »

Αὐτὸ τὸ σχέδιον ἂν φαίνεται ὅτι δίδει, καθὼς καὶ τῶντι
ῥα, μέγα κέρδος εἰς τοὺς δανειστὰς, δίδει ἐν ταύτῳ πολλὴν
ὠφελείαν καὶ εἰς τὴν Διοίκησιν. Τί ὠφελεῖται τὸ ἔθνος τὴν σή-
μερον; ἢ τί ἐλπίζει νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὰ κτήματά του, ἐν ὅσῳ
διαρκεῖ ὁ πόλεμος; τίποτε· τὸ πᾶν σχεδὸν μένει διό-
λου ἀκαλλιέργητον, ὅθεν ἄχρηστον, ἐν ᾧ, ὅταν πέσουν
τὰ ἀδούλευτα αὐτὰ κτήματα εἰς χέγια μερικῶν, τότε
περιποιούμενα καρποφοροῦν, καὶ ὠφελοῦντα τοὺς μερι-
κοὺς, ὠφελοῦν μὲ τὰ δέκατα καὶ τὴν Διοίκησιν· εἰς

δὲ τὸ τέλος τῆς διορίας, ἂν ἡ Διοίκησις εὕρῃ τὸ συμ-
φέρον της, ἤγουν ἂν βλέπῃ ὅτι ἡμῶς εἶναι νὰ ὠφεληθῇ,
λαμβάνουσα ὀπίσω τὸ εἰς ὑποθήκην δοθέν κτῆμα, τὸ
λαμβάνει· εἰδὲ μὴ, τὸ ἀρίνει εἰς τὸν δανειστὴν. Εἰς
σωτηρίαν λοιπὸν τοῦ ἔθνους, τὸ ὅποιον κινδυνεύει, ἂν
δὲν εὕρεθῇ πόρος σταθερὸς καὶ πλούσιος· καὶ διὰ τὸ
ναυτικόν· εἰς κέρδος τῶν μερικῶν, καὶ εἰς ὠφελείαν αὐ-
τῆς τῆς Διοικήσεως, ἐπρότεινα αὐτό μου τὸ σχέδιον,
εὐτυχῆς νομιζόμενος, ἂν ἄλλος σχεδιάσῃ ἄλλο τι συμ-
συμπερώτερον.

Ἐν Ναυπλίῳ, 1825 Δεκεμβρίου 13.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Παρισίων, τῇ 26 Ὀκτωβρίου.

Ἐκ Γαλλικῶν ἐφημερίδων.)

Ἀποσπάσμα γράμματος ἀπὸ 18 τοῦ ἐνεστῶτος ἀπὸ
Σμύρνης. « Ὁ Κύριος Ἀκκούρτης, διοικητὴς τῆς εἰς τὸ
Αἰγαῖον πέλαγος ναυτικῆς δυνάμεως τῆς Αὐστρίας, ἔφθα-
σε κατ' ἀρχὰς τοῦ μηνὸς τούτου εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς
Σμύρνης, ὅπου ἔφερε πέντε μυστικά καὶ μίαν πειρατι-
κὴν βάρκαν, πιασθέντα παρ' αὐτοῦ εἰς Μύκωνον, ὅπου
κατεδύθισε καὶ ἐν ἄλλο. Οἱ κυβερνήται τῶν μυστικῶν
ἦσαν ἀλυσοδεμένοι εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Κυρίου Ἀκκούρτη. »

Τῇ 31 Ὀκτωβρίου.

Κατὰ γράμματα ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν, ἡ πα-
ρὰ τῆς διακίσεως τῶν συσπόνδων πολιτειῶν τῆς ἀρ-
κτώας Ἀμερικῆς γενομένη αἴτησις τῆς διὰ τοῦ Ἑλ-
λησπόντου καὶ τοῦ Βοσπόρου ἐλευθέρως περάσεως τῶν
Ἀμερικανικῶν πλοίων, ἐξεωρήθη μετ' ἐπιστασίας παρὰ τοῦ
διδανίου, πλην ἕως τῆς ῥας δὲν ἐσυγχωρήθη. Ὁ λό-
γος τῆς ἀποβολῆς δὲν εἶναι ῥητῶς ἐγνωσμένος· πλην,
ὅ,τι κυρίως ἐκίνησεν εἰς τοῦτο τὴν Πόρταν εἶναι ἡ
ἀποβολὴ τῆς τοιαύτης αἰτήσεως καὶ παρ' ἄλλων δυ-
νάμεων πρὸς αὐτὴν γενομένης· ἐπεὶ δὲ ἤθελεν εἶναι ἀ-
συμβίβαστον, νὰ συγχωρήσῃ εἰς τὰς συσπόνδους πο-
λιτείας τῆς ἀρκτώας Ἀμερικῆς ὅ,τι ἀπέβαλεν εἰς τὴν
Σβεκίαν καὶ Δανίαν.

Εἰδησεις.

Ἡ Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος ἐκδίδεται δις
τῆς ἑβδομάδος, τὴν τετάρτην καὶ τὸ σάββατον. Ἡ
ἐτησίᾳ αὐτῆς τιμὴ εἶναι ἕξ τάλ. ἰσπαν. δίστυλα, κατὰ
ἑξάμηνον προπληρωτέα. Χωρὶς τῆς παρὰ τοῦ συνδρο-
μητοῦ προπληρωμῆς, καὶ τῆς παρὰ τοῦ συντάκτου τῆς
ἐφημερίδος παραλαβῆς τῶν χρημάτων δὲν δίδεται ἡ
ἐφημερίς εἰς οὐδένα. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλλεῖπει
διὰ τὰς περιστάσεις τοῦ πολέμου ἡ τακτικὴ συγκοι-
νωσία, παρακαλοῦνται ὅσοι θέλουσι νὰ συνδράμωσι,
νὰ φανερώσωσι, εἰ δυνατόν, πρὸς τὸν συντάκτην καὶ
τὸ πῶς καὶ πότε δύνανται νὰ λαμβάνωσι τὴν ἐφημε-
ρίδα ἀσφαλέστερα καὶ τακτικώτερα, εἰς ἀποφυγὴν πά-
σης ἐνδεχομένης ἀταξίας. Ὁ Συντάκτης.